

**Brev till Sophie
Elkan från Selma
Lagerlöf: 1911-1913
: L 84:1 - 188**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

23402341

Det är då för väl, att den inte väntar för Pauls skull. Det är han inte värd. En sån uppsättning har hade gett det svåraste liket. Men skulle jag inte ha varit där när jag såg det som ut som en käraste.

Falun d. 11. 1913.

Käraste.

Det är nå som ett postgång här ute i världen, så att jag är helt förvirrad. Det stämmer inte upp med mina minnelsebilder, men jag är väl rädd att jag har gått för långt.

Förmodligen skall jag emellertid börja arbeta, och då blir jag nog mindre rosk med skrivningen igen. Jag säger detta på förhoppning, så att den inte skall bli ängslig.

Jag har tyckt som sagt, att prologen skulle ha varit när i Dummogens minnen & skulle vara kvard och likaså att ^{Dummogens} hennes namn skulle beskrivas. Han önskar också, att i början på första akten skall insättas en inledning som

skulle vara som följande:

mellan Frida och någon av Gänarna eller
patron själa, så att man net var man är
innan scenen vid äreparten börjar. Några
vidare ändringar ville han inte ha i denna
akt. Bergprästinnan tyckte hon var, och ville
ge rollen till Fröken. Fru Håkansson. Frida
ville han ha litet mer betydelse som roll
så skulle kanske Fröken skilanden vilja
ätaga sig den.

I andra akten var han alldeles nöjd med
fruktställningen och hade inte märkt någon
bavgär där. Men han ville, att Teodor
sedan skulle tala med Dammgen om
den tid, då han själa var Rör och att
han skulle berättat för honom om det
huru. De hade kamma varandra när-
mare, innan det alla brytning mellan

dem, ett mer allvarligt samtal alltså och
gärna längre för att denna akt skulle få
ett rikare innehåll. Han hade inte
att anmärka mot scenen med hunden.
Det får man väl stryka om det käms
för tungt vid överpelningarna.

Fredrik ~~fröken~~ akten fick gå alldeles oavmärkt.
Fjärde akten, där ville han, att Bergpräst-
innan skulle tala med Teodor och
att han skulle få honom att ta sitt
färstund till fånga. Här kommer han
ju och talar om, att han har kämpat
sin strid ensam. Denna strid ville Teo-
dor direkt, och därpå har han tvivel-
utan rätt, men det blir inte så lätt
att istådkamma detta.

Det låter inte så mycket detta, men det blir

